

Camí de Sant Pere a Rubió

Copons

Ubicació

Comarca:	Anoia
Lloc/Adreça:	Camí de Sant Pere a Rubió, 08289
Emplaçament	Al nord del nucli urbà, des del nucli de Sant Pere al municipi de Rubió
Alçada:	515m

Coordenades:

Latitud:	41.65368
Longitud:	1.53145
UTM Est (X):	377719
UTM Nord (Y):	4612368

Classificació

Número de fitxa	08071-138
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Obra civil
Estil / època:	Modern Contemporani Popular
Segle	XVIII-XXI
Estat de conservació	Bo
Protecció	Legal
Observacions protecció:	Llei estatal 3/1995, de 23 de març, de Vies Pecuàries.
Accés	Fàcil
Ús actual:	Social
Titularitat	Privada
Titular:	Diversos propietaris
Autoria de la fitxa	Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa:	dc., 11/06/2014 - 02:00

Descripció

Antic camí que comunicava el poble de Copons amb el terme municipal de Rubió. Es tracta d'un vial de traçat sinuós que va pujant cap a la serra Morena. El camí és de terra i presenta una amplada considerable en els seus trams inicials, que es corresponen amb el terme municipal de Copons. El seu traçat discorre entre els camps de conreu i les masies que caracteritzen la zona. En origen, aquest traçat passava prop de les masies de cal Serill, cal Bacardit, i Comalats, cal Vicens, ca l'Andreu i cal Cansat, aquestes darreres pertanyents al terme municipal de Rubió.

Història

Originàriament, el camí era una carrerada ramadera. Hi passava el ramat, els carros que anaven als camps i a la vinya, i també les criatures que baixaven de les masies cap a l'escola de Copons. Al final de la Guerra Civil, entre els dies 21 i 22 de gener de 1939, també hi passaren els soldats que venien de Veciana. El camí va ser molt transitat fins a la dècada dels anys 60 del segle XX. Els camins ramaders a Catalunya són molt nombrosos, i darrerament s'estàn intentant recuperar. Van lligats estretament amb la transhumància o migració estacional del ramats, a la recerca de pastures segons l'època de l'any: a la muntanya a l'estiu (pastures d'estiu o agostejadors) o la plana a l'hivern (pastures de la plana). Els camins ramaders acostumen a ser discontinus, passant del camí ral o camí veïnal per a acabar discorrent per les carenes o per zones interfluvials, allunyant-se de les vall i conreus per no entrar en conflicte amb els agricultors. Tots són de domini públic i estan protegits per la Llei 3/1995 per la que el ramat té dret de pas, així que cap persona, autoritat, carretera o ciutat no pot negar-hi el dret de pas.

Bibliografia

GRAU LLUCIÀ, Roser (2011). "Gent i memòria dels veïnats, Sant Pere de Comalats, la Roquera". Camí Ral. Butlletí informatiu i d'opinió Vila de Copons, núm. 32, p. 4.

